Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

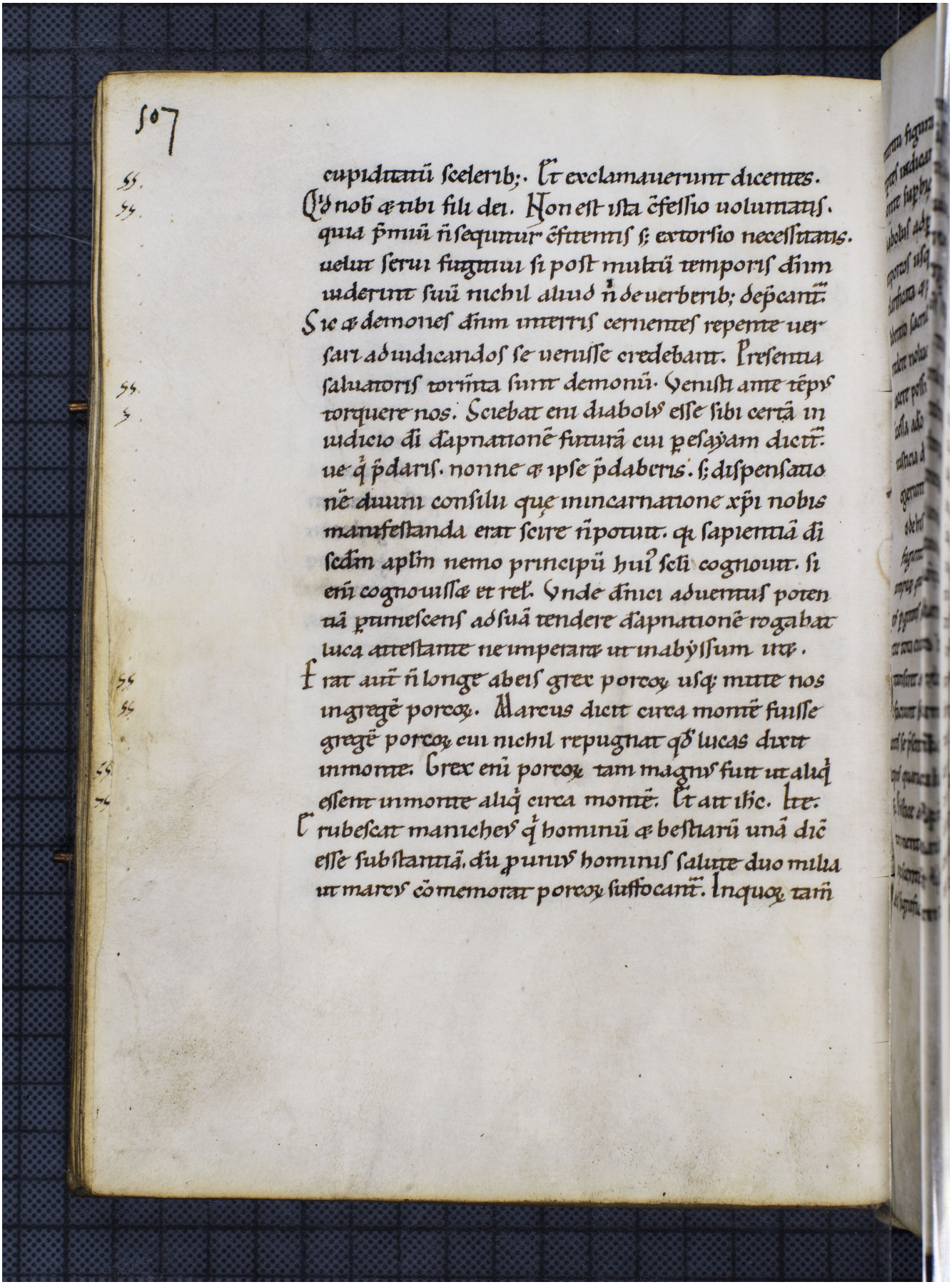

cupiditatū scelerib;. Et exclamauerunt dicentes.
Qd nob̄ ꝗ tibi fili dei. Non est ista c̄fessio uoluntatis.
quia p̄miū n̄ sequitur c̄fitentis s; extorsio necessitatis.
uelut serui fugitiui si post multū temporis d̄nm
uiderint suū nichil aliud n̄ de uerberib; dep̄cant̄.
Sic ꝗ demones d̄nm in terris cernentes repente uer
sari adiudicandos se uenisse credebant. Presentia
saluatoris torm̄ta sunt demonū. Venisti ante tēpꝰ
torquere nos. Sciebat eni diabolꝰ esse sibi certā in
iudicio d̄i d̄apnationē futurā cui p̄esayam dicit̄.
ue q̄ p̄daris. nonne ꝗ ipse p̄daberis. s; dispensatio
nē diuini consilii quę in incarnatione xp̄i nobis
manifestanda erat scire n̄ potuit. q̄ sapientiā d̄i
scd̄m ap̄lm nemo principū hui⁹ scli cognouit. si
eni cognouissꝗ et rel̄. Vnde d̄nici aduentus poten
tiā p̄timescens ad suā tendere d̄apnationē rogabat
luca attestante ne imperarꝗ ut in abyssum irꝗ.
Erat aut̄ n̄ longe ab eis grex porcoꝝ usq; mitte nos
in gregē porcoꝝ. Marcus dicit circa montē fuisse
gregē porcoꝝ cui nichil repugnat qd̄ lucas dixit
in monte. Grex eni porcoꝝ tam magnꝰ fuit ut aliq̄
essent in monte aliq̄ circa montē. Et ait ihc. Ite.
Erubescat manicheꝰ q̄ hominū ꝗ bestiarū unā dic̄
esse substantiā. d̄u p̄ unꝰ hominis salute duo milia
ut marcꝰ c̄memorat porcoꝝ suffocant̄. In quoꝝ tam̄